

[Gunnar Baunsgaard.]

begyndelsen til en ændring af de bestående uheldige forhold, der bevirker, at mange kommunalbestyrelsesmedlemmer har måttet melde fra.

Jeg er ikke sikker på, at lovændringen er nogen stor hjælp. Det er uheldigt, at en hel del erhvervsdrivende og mindre håndværkere — og for den sags skyld også husmødre og andre — ikke med disse ændringer kan få dækning for den tabte arbejdsfortjeneste, fordi den simpelt hen ikke er målelig.

Jeg tror som sagt ikke, at lovforslaget er nogen stor hjælp. Vi kunne fra det radikale venstre ønske at gå videre med problemerne, og vi vil meget gerne drøfte lovforslaget i et grundigt udvalgsarbejde.

Inger Lise Petersen: Jeg skal ikke knytte mange bemærkninger til indenrigsministerens forslag, som SF kan tilslutte sig i store træk.

Det er meget væsentligt også for kommunestyret, at ikke enkelte samfundsgrupper på grund af specielle aflønnings- og arbejdsforhold bliver dominerende i de kommunale råd på bekostning af andre grupper, som holder sig tilbage af økonomiske årsager. Jeg tænker her specielt på arbejdere og selvstændige næringsdrivende. For yderligere at øge ligestillingen var det måske værd at overveje at give den kategori, der ikke opbærer løn under arbejde som kommunalt folkevalgt, ganske automatisk den store diæt, også ved møder under 4 timers varighed, hvorimod f. eks. offentligt ansatte og andre, som alligevel får deres løn fra deres sædvanlige arbejdsplads, fortsat kun får den lille diæt for møder under 4 timer og den store, når de varer over 4 timer. Dette var måske tanker, som vi kunne overveje nærmere i udvalget.

Jeg kan tilsige en velvillig behandling af forslaget, og efter de øvrige indlæg, der har været, ser jeg frem til et interessant arbejde under udvalgsbehandlingen.

Ministeren for offentlige arbejder (*Kampmann*): Jeg håber, man vil acceptere, at netop jeg ikke knytter mange bemærkninger til den førstebehandling, vi har haft nu. Jeg skal indskrænke mig til at takke for den velvillige modtagelse, indenrigsministerens lovforslag har fået. En række af de rejste spørgsmål, ikke mindst af afgrænsende ka-

rakter, blev det udtrykkelig fremhævet kunne behandles i det videre udvalgsarbejde, og det ser jeg hen til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om folkepension. (Forhøjelse af grundbeløb m. v.).

(Lovforslaget (nr. 135) findes i tillæg A. sp. 2923, fremsættelsen i tidenden sp. 2235).

Første næstformand (Grete Hækkerup): Sammen med denne sag foretages den næste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om invalidepension m. v. (Forhøjelse af ydelser).

(Lovforslaget (nr. 136) findes i tillæg A. sp. 2927, fremsættelsen i tidenden sp. 2235).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Johan Nielsen: Der er ikke så forfærdelig meget at sige om de to lovforslag. Den højtærede minister betegner dem som en ajourføring under hensyn til, at priserne er steget på Færøerne, og det er rigtigt, det er en nogenlunde ajourføring. Jeg vil alligevel benytte lejligheden — samtidig med at jeg takker ministeren for, at forslagene er fremsat — til et lille hjertesuk, idet jeg vil pege på, at vi på adskillige andre områder stadig halter bagefter — og jeg kan ikke med min bedste vilje se, at vi i nogen henseender er andenklassens mennesker på Færøerne.

For øvrigt har lagtinget vedtaget disse lovforslag, der drejer sig om ca. 7 mill. kr., hvoraf lagtinget formidler halvdelen og den danske stat halvdelen.

Ministeren lovede, da lovforslagene blev

[Johan Nielsen.]

fremsat, at de skulle få en hurtig og velvillig behandling under hensyn til, at lovene skal gælde på Færøerne fra den 1. oktober 1972; jeg støtter mig til dette tilsagn.

Lis Møller: Socialministerens forslag om en forhøjelse af folkepension og invalidepension på Færøerne er min gruppe velvilligt indstillet over for. Men jeg vil dog gerne have, at vi i socialudvalget ser på, hvordan leveomkostningerne på Færøerne har udviklet sig i de senere år, således at vi kan bedømme, om de foreslåede forhøjelser er rimelige. Det er efter min mening ikke nok, at ministeren i fremsættelsestalen henviser til, at der i de senere år er sket en stigning i det færøske lønniveau; det er ikke kun lønniveauet, men også prisudviklingen, som må være afgørende. Men det må vi jo kunne få afklaret under udvalgsarbejdet.

Tove Nielsen: Da begge lovforslag har det formål at bringe overensstemmelse imellem folkepension og invalidepension på Færøerne og i den øvrige del af riget, kan venstre tilslutte sig, at der sker en forhøjelse med 15 pct. af de forskellige beløb. Vi anbefaler lovforslagene til hurtig vedtagelse.

Ole Vig Jensen: Den forhøjelse og ajourføring, som disse lovforslag tilsigter af pensionerne på Færøerne, kan vi tilslutte os.

Jeg kan tilslutte mig de bemærkninger, der er fremsat af de foregående ordførere, men vil føje et enkelt spørgsmål til. Der står, at loven har gyldighed fra den 1. oktober 1972, men lovforslaget er først fremsat den 14. december. Jeg vil spørge ministeren, hvordan det kan være, at det er så forsinket.

Kurt Brauer: Jeg vil på SFs vegne — som fru Lis Møller gjorde det på det konservative folkepartis vegne — efterlyse nogle klare beregninger over, hvordan den økonomiske udvikling har været på Færøerne i den periode, der er gået, siden sidste regulering fandt sted.

Og jeg vil — som hr. Ole Vig Jensen gjorde det på det radikale venstres vegne — hæfte mig ved § 2 i lovforslagene, som er enslydende, og hvori det hedder:

„Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. februar 1973.

Stk. 2. Loven har gyldighed for ydelser, der er forfaldne til udbetaling den 1. oktober 1972 og senere.“

Jeg er helt sikker på, at den lønmæssige og den økonomiske udvikling på Færøerne gør det virkelig nødvendigt med fremskridt på dette område. Jeg antaster altså ikke reguleringens berettigelse. Skulle jeg sætte spørgsmålstegn ved noget, var det måske, om reguleringen er stor nok. Men jeg hæfter mig ved det forhold, at vi her har en udgiftkrævende lov — idet det fremgår, at den danske statskasse skal afholde halvdelen af de 7 mill. kr., som forhøjelsen koster — uden at folketinget i grunden har nogen egentlig mulighed for at tage stilling til den bevilling. Dette er en gummistempelsag, som bare skal passere gennem folketinget, for den er altså behandlet af administrationen og fra færøsk side, før vi her i folketinget får lejlighed til at tage stilling til problemet.

Jeg vil bede om, at man fra administrationens side og fra ministeriets side vil være opmærksom på, at vi i fremtiden, når vi beskæftiger os med bevillinger her i folketinget, får en reel mulighed for at øve indflydelse på bevillingerne, og ikke blot skal se os reduceret til gummistempelbrugere herinde.

I øvrigt vil vi behandle forslaget med den fornødne velvillighed under udvalgsarbejdet.

Socialministeren (Eva Gredal): Jeg takker for det positive tilsagn, der er kommet fra alle ordførernes side.

Jeg vil godt sige til hr. Johan Nielsen, at jeg kan jo ikke give tilsagn om en hurtig og velvillig behandling her i folketinget; jeg mener, at det tilsagn, jeg har givet, drejede sig om en hurtig behandling i ministeriet. Men det er da mit indtryk — og jeg håber og tror på det — at det bliver en hurtig og også en velvillig behandling, det fremgik jo af ordførernes taler.

Et par af ordførerne nævner disse mærkelige tidspunkter, der står i lovforslaget. Det skyldes, at sagerne skal behandles i det færøske lagting og derefter skal herved. Vi kan ikke fremsætte lovforslag, før forslaget har været igennem det færøske lagting.

[Socialministeren.]

Løn- og prisudviklingen på Færøerne må vi naturligvis se noget nærmere på i udvalget; det kan jeg ikke redegøre for på nuværende tidspunkt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Tilskud til lægemidler).

(Lovforslaget (nr. 137) findes i tillæg A. sp. 2935, fremsættelsen i tidenden sp. 2236).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Inge Fischer Møller: Det forslag til ændring af sygesikringsloven, som socialministeren har fremsat, har to vigtige formål. For det første — og det er jo aktuelt i denne tid — regner man med, at den foreslåede omlægning af medicintilskudsreglerne vil kunne medføre en årlig nettobesparelse på ca. 33 mill. kr. for staten. For det andet — og det anser jeg jo for det vigtigste — regner man med, at omlægningen vil kunne medvirke til en begrænsning af medicinoverbruget.

Lovforslaget er baseret på en redegørelse fra et sagkyndigt udvalg, der blev nedsat sidste sommer. Efter forslaget skal tilskudsberettiget medicin fremtidig inddeles i tre grupper: gruppe I med 75 pct. offentligt tilskud, gruppe II med 50 pct. offentligt tilskud og gruppe III uden tilskud.

I gruppe I finder vi lægemidler, som er særlig værdifulde bl. a. til at behandle alvorlige akutte eller kroniske lidelser, det vil altså sige det, vi populært kalder det livsvigtige medicinområde. I gruppe II findes der dels mindre væsentlige lægemidler, dels

lægemidler, der måske nok er væsentlige, men som til gengæld er mistænkt for at give anledning til det, man måske ikke kan kalde misbrug, men så i hvert fald et vist overforbrug. I gruppe III placeres meget naturligt mere uvæsentlige lægemidler og lægemidler, hvis forbrug under alle omstændigheder ønskes begrænset mest muligt af lægelige grunde, samt endelig præparater, der er for dyre i forhold til analoge præparater.

Jeg kan i princippet tilslutte mig lovforslaget, men har nogle forudsætninger, som jeg mener er væsentlige, og jeg vil også gerne benytte lejligheden til at stille et par spørgsmål.

For det første mener jeg, det må være en afgørende forudsætning, at ingen borger udelukkes fra at få livsvigtig medicin af økonomiske grunde. Denne forudsætning bør kunne opfyldes gennem tilskud efter andre sociale love til betaling af patientens egen andel af medicinudgifterne. Det blev også nævnt i ministerens fremsættelsestale.

Lovforslagets andet vigtige hovedformål er som nævnt at søge tendensen til overforbrug af medicin begrænset. For at nyordningen kan få succes i denne relation, er det nødvendigt med en aktiv medvirken fra lægernes side. Ministeren har i fremsættelsestalen være inde på dette spørgsmål og her omtalt behovet for en omhyggelig vejledning af lægerne. Ministeren har endvidere peget på, at denne vejledning må følges op både med hensyn til uddannelse og efteruddannelse af lægerne. Med ministerens egne ord skal disse foranstaltninger tjene til at motivere lægerne for økonomisk medicinordination og for begrænsning af medicinforbruget.

Dette vil bl. a. sige, at lægerne ved deres receptudskrivning dels skal udvise prisbevidsthed på patientens vegne, dels tænke på spørgsmål som overdosering og vanedannelse.

Det må være en afgørende forudsætning for at tiltræde den foreslåede nyordning, at der kan skabes sikkerhed for en positiv medvirken fra lægernes side på disse punkter. I en vis forstand vil vi her blive vidne til en art generalprøve på den rolle, der er tiltænkt lægerne i det samspil mellem det medicinske og sociale system, som den nye bistandslov er baseret på.

Den tredje forudsætning er, at det sikres,